

УТРЕШНИЯ ДЕН

Аз виждам : раждат се тжлпи
за утрото на празник свят
и вред в настржхналия град
духжт на кжрвав бунт кипи.
И всеки слаб и угнетен —
на черна мжка светжл син,
вжзраства като исполин
и, в страшен пристжп устремен,
с море вжзбунени души,
лети, гжрми, зове, руши. . .

Над него трепетни слжнца
преплитат утринни лжчи,
а по следите му личи
кржвта на хиляди сжрца,
гуптели с порива свещен
да следят своя огнен ток
ведно с червения поток
на утрешния бурен ден,
ведно с тжржествения звжн,
зовящ вселената от сжн. . .

Аз виждам : гжрчи се пред мен
последний призрак на нощта
и кржв от зинали уста
опржсква утрешния ден,
а там по каменистий пжт
на многовечната борба,
одушил властната сждба
до своята гранитна гжрд,
пристжпва чловешкий род
кжм дверите на нов живот.